

I Kristeligt Folkeparti har vi nemlig den holdning, at det ikke er en straf hverken for forældre eller børn, at de skal tilbringe tid sammen, tværtimod.

Kristeligt Folkeparti vil gerne være med til at give det her lovforslag en positiv behandling i udvalget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg blev lidt forundret over at høre ordføreren fra Kristeligt Folkeparti, og jeg vil gerne høre, om fru Tove Videbæk mener, at *alle* børn af kontanthjælpsmodtagere er udsatte, og at alle børn af kontanthjælpsmodtagere derfor skulle have mulighed for at komme op på ventelisten, fordi de har særlige sociale problemer. Det er nemlig ikke det indtryk, jeg har af børn af kontanthjælpsmodtagere.

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er med nogen skuffelse, jeg bliver nødt til at stille det her spørgsmål til fru Tove Videbæk, for jeg troede egentlig, at man i Kristeligt Folkeparti netop respekterede familiens beslutning i forhold til, hvad man mente der var bedst for familien samlet set. Og forældre træffer nu engang beslutning ud fra en vurdering af, hvad der er bedst for børnene i forhold til forældrenes situation i øvrigt, uanset om de er ledige eller om de ikke er ledige.

Derfor har jeg svært ved at forstå, at forældre, som bliver skubbet ned ad ventelisten, ikke skal opfatte det som en straf for, at de er ledige, at deres børn ikke kan blive passet. De har bedt om at få en plads, og de oplever, at de bliver forskelsbehandlet, fordi forældrene ikke har skaffet sig et arbejde. Hvis ikke det må opfattes som en straf og som en meget nedladende holdning til familiens ønske om, at børnene kan blive passet uden for hjemmet i hvert fald i nogle perioder i løbet af dagen, så ved jeg ikke, hvad det skal opfattes som.

(Kort bemærkning).

Tove Videbæk (KRF):

Til fru Line Barfod: Nej, selvfølgelig mener jeg ikke, at alle børn af kontanthjælpsmodtagere er udsatte, men blandt de børn, der er udsatte, og blandt de børn, der har brug for ekstra hjælp, er der jo mange, som er børn af kontanthjælpsmodtagere eller modtagere af overførselsindkomster på en eller anden led.

Kl. 13.20

Fru Margrethe Vestager vil jeg selvfølgelig give ret i, at det er det allerbedste, at alle familier kan vælge, præcis *hvornår* man ønsker børnene passet, præcis *hvor* man ønsker dem passet og af hvem; det er klart, at det er det optimale. Men når det nu er sådan, at der er nogle få kommuner, hvor der ikke er pasningsgaranti, og hvor man så skal prioritere, så synes vi, det er en meget fornuftig og god måde at prioritere på, at man siger: Jamen de, som står og får tilbudt et arbejde, skal da for alt i verden have mulighed for at tage det arbejde, mens forældre, som ikke har andre problemer end ledighed, så måske skal passe deres børn selv to eller tre måneder længere. Det kan vi ikke se er at straffe de forældre.

Vi glemmer igen at se på: Hvad er det børnene ønsker? Hvis vi spurgte et barn på ½ år, på 1 år, på 1½ år, så ville det barn altså allerhelst blive hjemme hos mor og far.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Nu er det jo ikke muligt at spørge et barn på hverken ½, 1 eller 1½ år, så det, vi må forholde os til, er, at det er forældrene, der har valgt det, de vurderer er det bedste for barnet ud fra deres kendskab til barnet og til deres egen situation.

Jeg kan ikke forstå, vil jeg gerne sige til fru Tove Videbæk: Hvis vi skal tage udgangspunkt i barnet, og hvad der er bedst for barnet, hvorfor skal man så ikke have lov til at få en plads til barnet, hvis man mener, det er det, der er det bedste for barnet? Hvorfor skal børn af forældre, der er på kontanthjælp, på SU eller på andre former for overførselsindkomster, have dårligere vilkår end andre børn?

Jeg siger ikke, at det er dårligt at gå hjemme, hvis forældrene ønsker det, men hvis forældrene vurderer, at det er rarest og bedst for barnet og den samlede familie, at barnet er i et godt pædagogisk dagtilbud, hvorfor skal det barn så ikke have den mulighed?

(Kort bemærkning).

Margrethe Vestager (RV):

Det er i direkte forlængelse af fru Line Barfods spørgsmål. Jeg vil spørge fru Tove Videbæk, om hun finder, at *hun* er den bedste til at vurdere, hvad et barn på ½ år har brug for, i forhold til forældrenes vurdering af, hvad samme barn på ½ år har brug for.